

Det här brevet finns också på svenska på våra hemsidor.

Seuraavassa lainaus helmikuussa Koululainen-lehdessä julkaistavasta jutusta, jonka kävivät luonamme tekemässä toimittaja Heidi Ylitalo ja kuvaaja Pekka Nieminen.

Oranssi kissaneiti Toffee kiipeää olkapäälleni ja jää sinne keikkumaan. Katselen kissan kanssa ikkunasta ulos, miten linnut pyrähtelevät puissa. Hartioiltani kuuluu kehräystä. Miten on mahdollista, ettei kukaan ikävöi tällaista kissaa? PSEY:n löytöeläintalo sijaitsee vanhassa kansakoulussa Porvoon Tolkkisissa ja on täynnä ihmeellisiä tarinoita. Kissat eivät vain itse osaa kertoa niitä.

Eläintenhoitaja Sari Villikka kiikuttaa ruokaa kissaemo Emmille ja sen pennulle Ellille. Pentu on vielä hieman arka, mutta emo istahtaa heti rapsutettavaksemme. Sarin työpäivään kuuluu ruokinnan lisäksi siivoamista. Lisäksi hän pitää seuraa eläimille ja antaa tarvittaessa lääkkeitä.

Kuvauspäivänä talossa asuu kahdeksan kissaa, joita kukaan ei ole kaivannut takaisin kotiin. Vielä saman päivän aikana taloon on tulossa kolme uutta kissaa. Jokaisella on oma ikkunallinen yksiö, joka on sisustettu kauniisti. Kissat saavat myös liikkua vapaana sisätiloissa, kun ne on ensin hoidettu terveiksi. Hoitajat keksivät eläimille nimet niiden luonnetta seuraamalla. Esimerkiksi kolli Jukka Poika viihtyy radion päällä ja kiipeilee mahdollisimman korkealle.

Viime vuonna Tolkkisten löytöeläintaloon tuli yli 200 kissaa. Kerrallaan taloon mahtuu noin 30 viiksiniekkää. Kaikki eivät ole tarkoituksella hylättyjä, vaan osa on kotoaan karanneita. Joskus käy niin, että perheen muuttaessa kissa palaa vanhaan kotiinsa. - Täällä kuulee usein, miten kissa itkee koti-ikävänsä, Sari sanoo.

Tutustuessamme asukkaisiin kissaherra Max avaa samaan aikaan kaappien ovia. Kolli on iloinen ikiliikkuja, joka kuvauspäivänä odottelee pääsyä uuteen kotiinsa. Max on ilmeisen fiksu ja sen erikoisosaamista on ovien avaaminen. Koskaan ei tiedä, mitä oven takaa löytyy: elämä on suurta seikkailua!

Kissa viettää löytöeläintalossa keskimäärin muutaman kuukauden. Uudet omistajat haastatellaan. Kissoja ei luovuteta perheisiin, jossa on alle kouluikäisiä lapsia ja lisäksi kissat saavat ulkoilla vain valvotusti. Lemmikistä maksettava hinta kattaa rokotus-, sirutus- ja leikkauskulut.

Sarin mielestä hienointa on ansaita aran eläimen luottamus. Hänellä ja Erikillä on aivan erityinen ystävyysuhde. Komeasta kollista on tullut talon henkilökuntaa: se on Sarin mukana kaikissa töissä ja tulee mukaan myös hinnoittelemaan kirpputoritavaroita. Erik tuntee kaikki talon asukkaat ja menee nytkin paikalle, kun Max ja Jukka Poika sähköittävät toisilleen.

Löytöeläintalossa on majoillut kissojen lisäksi muun muassa kilpikonna, hamstereita ja kaneja. Eläimiä on löytynyt talon pihalta pihvivaatikosta, bussipysäkiltä, huoltoaseman pihalta... Joskus eläimiä tulee kodeista, joissa niitä kohdellaan huonosti.

Sari menee antamaan lääkkeitä karanteenissa olevalle uudelle kissalle. Työhön kuuluu myös vastata puheluihin, jotka ovat joskus erikoisia. Kerran eräs mies kysyi, voisiko joku tulla hakemaan peuran pois hänen pihaltaan. Kerran kävi hassusti, kun taloon tuotiin uupunut rotta, joka käyttäytyi kesyn tavoin. Rottaa ruokittiin ja kun se voimistui, se muuttui villimmäksi ja piti hoitajia kurissa. Silloin paljastui, että se olikin luonnonvarainen vesirott! May-Len Bäckström on työskennellyt löytöeläinten parissa yhdistyksessä jo 19 vuotta. Hän muistaa vieläkin fretin, joka asui jonkin aikaa löytöeläintalossa. Se oli uskomattoman kaunis: keltainen, jolla oli ruskea naamio. Lisäksi se oli hellyydenkiipeä. - Sen olisi voinut laittaa vaikka solmuun, May-Len muistaa haikeana.

- Peräänkuulutan pysyvää eläinrakkautta. Kissakin elää jopa 20 vuotta. On syytä istua alas ja miettiä, pystyykö sitoutumaan lemmikkiin. Jos voi sitoutua, ihminen saa paljon kissalta. Ne ovat niin fiksuja ja helliä, May-Len sanoo.

Hyvä eläinten ystävä,

PSEY otti vuonna 2012 vastaan 257 kissaa, mikä on suurin asukasmäärämme pitkään aikaan. Kevään hiljaiselo vaihtui kesällä vilskeeksi ja tilamme olivat ääriään myöten täynnä. Iltavuoroja tekevät aktiivimme joutuivat paiskimaan ylitöitä, että saivat kaikki asukit hoidettua.

Keväällä saimme idean ruveta tekemään jotakin hyödyllistä talolle lahjoitetuista kankaanpaloista – syntyi KANNATUSKASSI! Nämä yksilölliset kierrätyskassit olivat Antellin puutarhatuotteiden ohella kevätmyyjäistemme hittituote, joita teimme lisää epävirallisiin joulumyyjäisiimme. Tosin joulumyyjäisistä moni lähti kainalossaan ovistopparin virkaa hoitava virkattu pöllö, joista yhden nimesimme 'Viheltäväksi Kaskilahdeksi', koska pöllön kulmakarvat ja ilme toivat mieleen suosikinäyttelijän.

Vuoden 2012 lopussa jäsenmäärämme oli 551. Kiitämme SINUA ja kaikkia muitakin jäseniämme tuesta, jonka avulla pidämme löytöeläimistä huolta, kunnes ne pääsevät koteihinsa. Monet teistä maksavat vapaaehtoisesti suurempaa jäsenmaksua, yhdet lahjoittavat huomattaviakin summia, toiset tuovat tavara- ja ruoka-avustuksia. Olemme kiitollisia kaikesta saamastamme tuesta!

Vuosikokouksemme pidetään löytöeläintalolla Tolkkisissa sunnuntaina XX.X.2013 klo XX.00 – tervetuloa.

Pidetään huolta eläimistä!

toivoo Porvoonseudun eläinsuojeluyhdistys